

гж. Като идва той и вижда, захваща да вѣ-
ка, да крещи, и ту обезянятъ да заплашва,
ту да плаче и да си скуби косятъ за
станжлото зло. Но единъ неговъ познай-
никъ, като го видѣлъ, зель да го разду-
мва. « Недѣй ся троши и бѣхъ напра-
дно. Наистинѣ безумно и обезяиско нѣ-
що е да фърля нѣкой парятъ си прѣзъ
прозорцитѣ; но развѣ е по-умно и чело-
вѣческо да гы трупъ въ касятъ си и да
гы неупотрѣбява въ пищо? Не скърби,
колкото за тебе все е едно да гы имашъ
както и да гы нѣмашъ като не си гы у-
потрѣбявалъ, когато си гы ималъ.

Кабаница-та

Въ едно военно врѣме нѣколко войни-
цы идватъ въ едно село и поискали да
имъ дадатъ единъ водачъ да гы заведе
до едно мѣсто, дѣто трѣбвало да идятъ;
патлъчили одного сиромаша надпичерина
да гы заведе. Но понеже валѣло снѣгъ
и духалъ много студенъ вѣтръ, сиромашъ
хътъ водачъ молилъ ся на селянитѣ да
му заематъ една кабаница (амурлукъ)
до дѣ иде и ся върне, но тѣ не щѣли ни-
то да го чуятъ. Само единъ старъ че-